

LEČENJE BAHOVIM KAPIMA

Teorija i praksa

Mečtild Šefer

Poglavlje 1

BAHOVE CVETNE ESENCIJE – HOLISTIČKI PRISTUP LEČENJU

„Bolest je isključivo korektivne prirode; nije pokoriva, ni okrutna, već je sredstvo kojim nam naše duše ukazuju na greške koje pravimo, kako bismo bili sprečeni da nastavimo sa time i sebi nanesimo još veću štetu. Vraćaju nas na stazu Istine i Svetlosti sa koje nikada nije ni trebalo da skrenemo.“

Bezvremenska istinitost ove izjave koju je izrekao engleski doktor Edvard Bah pre više od pedeset godina naročito dolazi do izražaja u ovom „nju ejdž“ vremenu „humanizovane“, „psihosomatske“ i „holističke“ medicine, i ponovo se javlja veliko interesovanje za Bahove cvetne esencije, baš kao što je dr. Bah i predvideo.

Ovaj holistički pristup zdravlju, bolesti i lečenju zasnovan je na konceptu savršenog Jedinstva svih stvari, i Jedinственosti svakog sistema unutar njega. Svako od nas nalazi se na svom jedinstvenom i neponovljivom putu kroz život, a stanje u kojem nam je zdravlje u svakom trenutku treba da nam služi kao parametar koji pokazuje stupanj do kojeg smo na tom putu stigli.

Svaki simptom, bilo da je telesni, umni ili duhovni, šalje nam određenu poruku, a na nama je da te poruke uočimo, prihvatimo i iskoristimo na pravi način. Svaki proces izlečenja je potvrda naše celovitosti, našeg prosvetljenja. Sa ove tačke gledišta, lečenje Bahovim kapima može se posmatrati i kao „lečenje uspostavljanjem harmonije u našoj svesti.“ Cvetne esencije uspostavljaju kontakt i ravnotežu sa čitavom celinom, pravim izvorom naše energije, i to na mestima koja predstavljaju prekretnice ličnosti u kojima životna energija može biti pogrešno kanalisana ili blokirana.

„Iselite sami sebe“ je srce filozofije Edvarda Baha, jer smo, konačno, ipak mi sami „Univerzalni princip lečenja“, odnosno „Božanska moć izlečenja“ koja je u nama i omogućava ozdravljenje. Vizija dr. Baha sastojala se u tome da njegove cvetne esencije neće koristiti samo praktičari, već da će ih i svaka porodica imati u svom domu.

Na ovaj način, Bahove esencije ne moraju da koriste isključivo praktičari pri lečenju psihosomatskih poremećaja, već i obični ljudi koji svesno rade na unapređivanju svog umnog i duhovnog razvoja.

Bahove kapi spadaju u takozvane „suptilne“ metode lečenja, zajedno sa klasičnom homeopatijom Samjuela Hanemana, antropozofskom ili biljnom medicinom. Ove discipline ne predstavljaju zaobilazan put oko fizičkog tela, već deluju na višem nivou, direktno utičući na energetski sistem, to jest na čoveka.

Pre nego što je razvio cvetne esencije, Edvard Bah je bio izuzetno uspešan bakteriolog i homeopata[1]. Osećao je duhovnu vezu sa, između ostalih, Hipokratom, Paracelzusom i Samjuelom Hanemanom, deleći njihov stav da „ne postoje bolesti, već samo bolesni ljudi“. Ipak, bilo bi previše uskogrudo reći da je on „Haneman sadašnjice“, kao što su ga savremenici nazivali.

1930.godine, tada četrdesettrogodišnji dr. Bah je napustio svoju unosnu praksu u ulici Harli, i posvetio poslednjih šest godina svog života potrazi za jednostavnijim i prirodnijim načinom lečenja „koji ne zahteva da se išta uništava ili menja“.[2] Ovo je bila potraga koja je na mnogo načina prevazišla Hanemanove vidike i ciljeve.

Postoje tri razlike između Bahovih esencija i drugih suptilnih metoda koje su do danas razvijene na Zapadu:

1. Koncept zdravlja i bolesti Edvarda Baha – na primer, njegov spiritualni pristup ima korene u svevažećem referentnom sistemu koji prevazilazi granice individualne osobe.[3] Ovo ga je i dovelo do drugačije metode dijagnostikovanja, jer se dijagnoza ne određuje prema fizičkim simptomima, nego isključivo prema stanju nesklada duše, odnosno negativnim osećanjima, što podseća na homeopatske „mentale“, ali je daleko opsežnije.
2. Novina su i predstavljaju jednostavan, prirodan način na koji Bah otpušta lekovitu energiju cvetova iz njihovog materijalnog stanja, i prenosi je do kola. Rezultat je direktno delovanje cvetnih esencija, za razliku od homeopatskog zakona sličnog, kapi leče i uspostavljaju sklad, i ne postoji mogućnost

predoziranja, nema neželjenih efekata i nepodudaranja sa drugim metodama lečenja.

3. „Neštetno“ je najbolja reč koja opisuje ovaj metod. Bahove kapi mogu da koriste mnogi i njima leče sebe i druge, dok je do sada, sa drugim suptilnim metodama, to bilo dostupno daleko manjem broju ljudi. Za uspešno korišćenje Bahovih kapi nije potrebna posebna obuka u oblasti medicine ili psihologije, već je potrebno vežbati moć opažanja, sposobnost mišljenja i procenjivanja, a iznad svega potrebna je prirodna osećajnost i sposobnost saosećanja.

Poglavlje 2

KAKO KAPI DELUJU? - MOGUĆA INTERPRETACIJA

Do današnjeg dana nije ponuđeno tačno objašnjenje načina na koji esencije deluju, koje bi zadovoljilo važeće naučne kriterijume. Za ostale suptilne metode lečenja postavljane su razne hipoteze zasnovane na molekularnoj hemiji, kibernetici, atomskoj fizici. Moguće je da iste mogu da se primene i na Bahove kapi. Uzevši u obzir da znanje o ovim oblastima ubrzano raste, pitanje je vremena kada će energetske promene koje ove metode proizvode moći da se mere i demonstriraju naučnim metodama.

Edvard Bah je u nekoliko reči zapisao ono što je smatrao bitnim za svoj metod lečenja, i to u svojim delima *Samoisceljenje* i *Dvanest zaceljivača i drugi lekovi*. Onima koji su upoznati sa njegovim duhovnim svetom samo ta dva članka i trebaju. I svako ko bude koristio Bahove kapi, bilo kao terapeut ili kao pacijent, trebalo bi da ima svoj primerak knjige *Samoisceljenje*, da ga čita iznova i iznova.

Očigledno je, ipak, da u današnje vreme ne mogu svi da razumeju i prihvate jednostavnost i veličinu misli Edvarda Baha, zabeleženih pre pedeset godina. Stoga su njegove misli i način na koji cvetne esencije deluju ovde predstavljene i objašnjene u svetlu znanja i shvatanja današnjice.

Ovome je pridodato i tumačenje delovanja kapi sa psihodinamičke tačke gledišta, pristupa koji često koriste praktičari koji se bave i psihološkim aspektima. Konačno, predstavljene su i primedbe od strane ezoterijskih praktičara, za one koje bi tako nešto zanimalo.

A. INTERPRETACIJA EDVARDA BAHA

Bah je, 1934.godine, zabeležio sledeće u vezi sa načinom na koji kapi deluju:

Kapi podižu naše vibracije i otvaraju kanale kojima možemo primiti Duhovnog sebe; kako bismo se snabdeli vrlinom koja nam je potrebna, i u isto vreme sprali grešku koja izaziva loša dejstva. One mogu, baš kao i predivna muzika ili nešto drugo što je inspirativno, da uzdignu našu pravu prirodu i približe nas sopstvenim dušama, i samim tim nam donesu osećaj mira, i olakšanje patnji. One ne leče napadajući bolest, već preplavljaju naša tela prelepim vibracijama naše Uzvišene prirode, u čijem se prisustvu bolest topi kao sneg na suncu.

Nema izlečenja dok ne dođe do promene u načinu percepcije, stanju duha i unutaršnjem osećaju sreće.

Mnogima će ovo na prvi pogled delovati neverovatno, ali postaje kristalno jasno kada se razume i prihvati premisa na kojoj Bah zasniva svoje stavove – zajedno sa Hipokratom, Paracelsusom i Hanemanom, velikanima sličnog duha.

1. Postanak i sudbina

Ljudski život, i ljudi na ovoj planeti, nisu ništa do deo većeg koncepta Stvaranja. Živimo unutar šireg okvira povezanosti, svestranog Jedinstva, nalik ćeliji ljudskog tela. Svaka osoba jeste dve stvari: jedinstvena individua i vitalni deo većeg jedinstva, veće celine.

Postoji Jedinstvo svih stvari u okviru stvaranja, i svi smo povezani sa ostalim delovima tog jedinstva putem zajedničke, uzvišene i moćnije energije koja se različito naziva, „sila stvaranja“, „univerzalni životni princip“, „kosmički princip“, „ljubav“ (u višoj formi), ili jednostavno „Bog“.

Kao i sve u univerzumu, od šara koje led pravi na prozoru, do generacija i izumiranja čitavih planetarnih sistema, razvoj svakog ljudskog bića prati inherentni zakon, programirani tok akcija i reakcija. Svaki čovek ima maticu sa određenim energetskim potencijalom, svoju misiju, zadatak, sudbinu, karmu, ili kako god da je već nazivamo.

Kako smo svi deo velikog plana stvaranja, svaki čovek ima besmrtnu dušu – svog pravog sebe – i smrtnu ličnost – koju predstavlja na Zemlji. Postoji i Uzvišena ličnost koja je u tesnoj vezi sa dušom, i može se reći da je posrednik između duše i Ličnosti.

Duša je svesna misije koju osoba ima, i nastoji da je izrazi i pretoči u realnost, uz pomoć Uzvišene ličnosti, i kroz Ličnost od krvi i mesa. Ličnost nije svesna ove misije, i potencijali koje duša želi da realizuje kroz Ličnost nisu konkretni. To su uzvišene, idealne osobine, koje Edvard Bah opisuje kao „vrline Uzvišene ličnosti“. One obuhvataju nežnost, odlučnost, hrabrost, istrajnost, mudrost, radost, svrsishodnost. Pesnici svih doba su ove osobine opevali kao plemenite. Mogle bi se nazvati i idealnim arhetipskim duševnim kvalitetima čovečanstva, a njihovo otelotvorenje vodi istinskoj sreći u okviru velike Celine.

Ako se ne realizuju, pre ili kasnije, razvije se suprotno osećanje, odnosno tuga. Potencijalne vrline koje nismo razvili pokazaće se u negativnom svetlu, kao „defekti“, ponos, okrutnost, mržnja, samoljublje, glupost ili pohlepa. Ovi defekti, a to ne govori samo Edvard Bah, su pravi uzroci bolesti. Svaka osoba ima podsvesnu želju da živi u harmoniji, a za prirodu, koju posmatramo kao ogromno energetsko polje, uvek je ohrabrujuće napraviti najefikasnije energetsko stanje.

2. Zdravlje i bolest

Zdravlje. Kada bi Ličnost mogla i htela da bude u harmoniji sa dušom, koja je deo veće celine, čovek bi živio u savršenoj harmoniji. Univerzalna božanska kreativna energija bi mogla da se izražava kroz dušu i Uzvišenu ličnost unutar Ličnosti, a mi bismo bili jaki, srećni i fit, naše energije bi bile u harmoniji sa kosmičkim energetskim poljem čiji smo deo.

Bolest. Kada god ličnost nije povezana sa velikim kosmičkim energetskim poljem putem svoje duše, kada nisu u skladu, dolazi do osećanja skrhanosti, disharmonije, zakrčenja, sukobljavanja, poremećaja, gubitka energije. Ova stanja su isprva blaga i javljaju se u nematerijalnoj formi, da bi kasnije napredovala na materijalni nivo, manifestujući se negativnim raspoloženjima, a zatim i fizičkim bolestima. Fizička bolest ima krajnju korektivnu funkciju. Jednostavno, to je crveno svetlo upozorenja koje jasno daje do znanja da nešto mora da se preduzme odmah, jer će u suprotnom, pre ili kasnije, doći do totalnog kraha.

Edvard Bah je rekao da bolest nastaje iz dve osnovne greške:

Prva greška: Ličnost ne dela u skladu sa dušom, ali je istrajna u iluziji da je odvojena od nje.

U apsolutnim ekstremima, Ličnost nije u stanju da prizna da duša i Uzvišena ličnost postoje, i materijalistički prihvata „samo ono što može da vidi i dodirne“. Stoga, na duge staze, preseca sopstvenu pupčanu vrpцу i uništava se.

Češći je, pak, slučaj da Ličnost pogrešno razume namere duše, i ponaša se u skladu sa svojim ograničenim razumevanjem situacije.

U svim oblastima u kojima se Ličnost udaljila od toka velike kosmičke energije, od ljubavi, kako je Edvard Bah to formulisao, vrline kao što su pozitivne crte karaktera se remete i postaju destruktivne, vodeći ka negativnim stanjima duše i negativnim raspoloženjima[4].

Druga greška: Ličnost se ogrešuje o princip jedinstva. Delovanjem protiv namera Uzvišene ličnosti i duše, Ličnost automatski deluje i protiv interesa velikog Jedinstva, sa kojim je duša energetski povezana.

Iznad svega, ako bi pokušala da nametne svoju volju drugom biću, protiv njegove volje, Ličnost bi se ogrešila o princip Jedinstva. Ovo ne remeti samo razvoj tog drugog bića, već razvoj svih stvari koje su u vezi, remeti čitavo energetsko polje, a posledično i razvoj čovečanstva kao celine.

Svakoje bolesti prethodi negativno stanje duše, a uzrok tome su arhetipske osobine ljudske duše, ili vrline koje se pogrešno koriste. Evo jednog primera:

Negativno stanje duše može biti bezobzirno i egoistično ponašanje koje proističe iz pohlepe, pogrešno korišćene vrline. Pohlepa je negativna strana osobine tolerancije i ljubavi prema bližnjima.

Edvard Bah je u knjizi *Samoisceljenje* napisao: „Pohlepa vodi ka želji za posedovanjem moći. Predstavlja uskraćivanje slobode i individualnosti svake osobe. Umesto priznavanja činjenice da smo svi ovde da bismo mogli da se slobodno razvijamo prema uputstvima sopstvenih duša, ojačamo individualnost i slobodno funkcionišemo, pohlepna ličnost želi da diktira, tlači i zapoveda, uzurpirajući moć Kreatora.

...Svaki takav defekt, koji istrajava i uprkos glasu Uzvišene ličnosti, stvorice konflikt koji će se odraziti na fizičko telo i proizvesti specifičnu vrstu bolesti.

...Rezultat pohlepe i dominacije nad drugima je bolest takva, da će bolesnika učiniti robom sopstvenog tela, sa željama i ambicijama koje su podređene bolesti.“[5]

3. Bahov pristup tretmanu

Bah je zasnivao metod dijagnostifikovanja na zakonu duše, uzvišenom principu uzroka; za razliku od drugih zapadnjačkih medicinskih škola, koje dijagnostikuju na osnovu ograničenog aspekta ličnosti i sferi fizičkih delanja.

Nije zasnivao dijagnozu na fizičkim simptomima, već isključivo na negativnim stanjima duše, koja su posledica konflikta u sprovođenju namera duše i Ličnosti koji vode u bolest.

Ova negativna stanja nisu tretirana kao simptomi protiv kojih se treba boriti, jer bi im to održavalo energiju. Umesto toga, ona se preplavljaju uzvišenim, harmoničnim energetskim talasima, da bi se „istopila kao sneg na suncu“, kako je to Bah rekao. Kako da zamislimo ovo?

Prema sopstvenim rečima, Bah koristi cvetove biljaka uzvišenog reda. Svaki sadrži određene osobine duše, ili kako bi se to reklo energetskim terminima, poseduje određenu talasnu dužinu. Svaka takva „biljna“ osobina duše je u skladu sa određenom ljudskom osobinom, sa određenom frekvencijom ljudskog energetskog polja. Ljudska duša sadrži svih 38 osobina Bahovog cveća – kao energetske potencijale, vrline ili božanske iskre.

Kada dođe do konflikta namera duše i Ličnosti u okviru određene osobine ili energetskog potencijala, talasna dužina energetskog polja se u toj tački poremeti, postaje disharmonična i usporava se. Takav poremećaj će imati negativan uticaj na kompletnu psihu osobe i, kako je Edvard Bah istakao, dolazi do negativnih stanja duše i uma.

Kako Bahove kapi deluju u tim trenucima?

Cvetna esencija poseduje istu harmoničnu frekvenciju koju ima osobina ljudske duše o kojoj je reč, s tim što nema nikakvih poremećaja i u normalnom je ritmu. Stoga je u mogućnosti da uspostavi kontakt sa njom i sopstvenom harmoničnom energijom ponovo povratu harmoniju u duši.[6]

Drugim rečima: Bahove kapi deluju kao katalizator, uspostavljajući kontakt između duše i Ličnosti na mestu gde je kontakt prekinut. Duša ponovo može da komunicira sa Ličnošću i život se vraća u tačku u kojoj su nesklad i rigidnost prevladale. Ili kako je Bah rekao: Čovek ponovo postaje svoj tamo gde je to prestao da bude.

Ličnost, zarobljena u zbrci i restrikcijama koje su i previše ljudske, ponovo nalazi svoj put do vrlina ili osobina duše koje donose harmoniju i daju smisao našem postojanju na ovoj planeti.

4. Nov i jednostavan metod osnaživanja

Biljke se od pamtiveka koriste u medicinske svrhe. Bah pravi razliku između biljaka koje olakšavaju simptome i onih koje imaju prave isceliteljske moći. Potonje su biljke „višeg reda“. Pronašao ih je intuitivnim metodom, i nazvao „srećnim članovima biljnog sveta“. Njegov osećaj je postao toliko razvijen, da je ponekad bilo dovoljno da stavi laticu cveta na jezik i oseti efekte koje biljka ima na telo, dušu i duh. Zanimljivo je istaći da biljke nisu otrovne, a mnoge od njih i ne otkrivaju svoje kvalitete golom oku. Neke se u biljnoj medicini koriste i u drugim oblicima, ali je većina njih klasifikovana kao korov. Važno je sakupljati ih u sredinama gde je priroda neiskvarena, na primer u divljini, jer gube svoja lekovita svojstva kada se kultiviraju.

Biljka, sama po sebi, ne može da bude uništena ili oštećena. Cvet, u kojem su skoncentrisane esencijalne energije, bere se u trenutku potpune zrelosti ili savršenstva, to jest, pre nego što će otpasti. (Postoji samo nekoliko savršenih dana kada se poklope oba ključna elementa, sunčano nebo bez oblaka i cvet u punoj zrelosti.)

Vremenski interval između branja i pripreme cvetova mora biti minimalan, jer se na taj način može sačuvati skoro potpuna energija biljke. Sve to je skladan proces prirodne alhemije koji obuhvata nemerljive moći sva četiri elementa. Zemlja i vazduh su podigli biljku do stepena zrelosti. Sunce, element vatre, se koristi kako bi oslobodilo dušu biljke iz njenog tela. Voda na posletku služi kao kola, za uzvišene svrhe.

Edvard Bah je rekao kolegama homeopatama: „Nemojte da vas jednostavnost ove metode zavede od njene upotrebe, jer ćete uvideti da što vam istraživanje više napreduje, u većoj meri ćete biti u stanju da pojmite jednostavnost čitavog Stvaranja.“

5. Jednostavnost kao osnovni princip upotrebe cvetnih esencija

Termin „jednostavnost“ je često pogrešno tumačen u svetu pojačane prefinjenosti, i meša se sa terminom „primitivizam“. Jednostavnost se povezuje sa jedinstvom, savršenošću i harmonijom. To je razlog zbog kojeg sve privlače „jednostavne stvari u životu“. Da bismo primetili jednostavnost i jedinstvo, koji postoje čak i u najvećim diferenciranjima i očigledno složenim procesima, neophodno je imati ne samo objektivnost, moć opažanja i sposobnost poimanja celine, već i fundamentalnu spremnost da pojmite sebe kao deo celine, deo koji je u finalnoj instanci vođen jedinstvenim i jednostavnim kreativnim principom.

Nije slučajno to što su skoro svi veliki naučnici na kraju svojih života prihvatili ovakav stav. Primarni cilj, i ishod terapije Bahovim kapima je obnavljanje i učvršćivanje ovog fundamentalnog stava u svakom čoveku.

B. MOGUĆA PSIHODINAMIČKA INTERPRETACIJA

Praktičari koji se bave i psihologijom naglašavaju promenu koja se odigrava u svesti zajedno sa procesom psihičkog razvoja. Oni preduzimaju i određeni rizik, zato što se povremeno nađu zaglavljени u okvirima Ličnosti i ne uspeavaju da dopru do duhovnog nivoa Bahovog pristupa.

Oni, kao i Edvard Bah, polaze od koncepta Uzvišene ličnosti koja želi da se ostvari kroz individuu, odnosno Ličnost. Proces razvoja se odigrava kroz nekoliko različitih, ali ipak komplementarnih, ciklusa.

Pored ciklusa psihičkog razvoja koji je očigledan, postoje i ciklusi duhovnog i duševnog razvoja, i upravo to i jesu glavni ciklusi.

Svrha života je prolazak kroz sve cikluse sa rastućim nivoom svesti, i proživljavanje istih, tako da Uzvišena ličnost tokom života može ostvariti pun potencijal. Sve što može potpomoći proces svesne realizacije – čak i događaji koji na prvi pogled deluju negativno – smatra se pozitivnim. Sve što pomračuje svest smatra se negativnim, i u jednom trenutku se pretvara u bolest. Ključna stavka ovog psihodinamičnog pristupa je svesno stremiti konstruktivnim promenama i prihvatati ih. Evo primera koji će slikovito objasniti ovo:

Uzvišena ličnost želi da putem Ličnosti ostvari svoj potencijal kroz samopouzdanje i spremnost na rizikovanje. Šalje odgovarajuće energetske impulse koje „Ja“ prima. Osobi pada na pamet da otvori cvečaru. Koristeći energiju koja stiže od Uzvišene ličnosti, osoba poletno sprovodi ideju u delo, i posle obaveznih i pozitivnih i negativnih iskustava postaje zadovoljni cvečar, odnosno cvečarka.

Šta se dogodilo? Potencijal Uzvišene ličnosti se realizovao kroz Ličnost. Ličnost je postala bogatija.

Na žalost, impulsi koji stižu od Uzvišene ličnosti se ne mogu baš uvek realizovati tako jednostavno. Veoma često odigra se sledeći scenario: Loše uspomene iz detinjstva, loš odgoj, negativni faktori odrastanja i slično, čine da Ličnost pomisli da su poruke koje dolaze od Uzvišene ličnosti neprihvatljive. Pokušava da ih uguši, i dolazi do izbegavanja reakcije, na primer, javlja se osećanje straha, nesigurnosti, nedostatka hrabrosti, osoba se povlači u sebe ili postaje nesigurna. Energetski impulsi Uzvišene ličnosti se momentalno blokiraju. Potencijal se ne može realizovati.

Vratimo se prethodnom primeru: Osoba je u detinjstvu imala iskustvo bankrotiranja očevog posla, i reaguje na sledeći način: „Mislím da ne mogu da otvorím cvečaru. Drugi možda mogu, ali ja ne mogu.“ Konflikt koji nastaje zato što Uzvišena ličnost šalje impulse na koje Ličnost ne reaguje, ne samo da neće obogatiti tu Ličnost, već će je i osiromašiti:

Na prvom mestu, potencijal se ne realizuje. Rezultat je blokirana energija.

Na drugom mestu, unutrašnji konflikt svakodnevno troši energiju koja ne dolazi iz nepresušnog izvora Uzvišene ličnosti, nego iz izvora koji su dostupni Ličnosti, i na taj način ta energija biva uskraćena oblastima u kojima je potrebno preduzimati određene postupke.

Toj osobi je potrebno dati Bahove kapi Ariša (Larch) „za one koji očekuju neuspeh, i misle da nisu dobri i sposobni kao ljudi oko njih...“.

Koji je rezultat? Sada, pošto osoba poseduje istu talasnu dužinu kao i Uzvišena ličnost koja želi da se ostvari, sa njom može uspostaviti direktan kontakt. Spira blokadu koja je na nižoj, disharmoničnoj, frekvenciji i preplavljuje je višom, harmoničnom. Neki bi rekli da ovo jača potencijal Uzvišene ličnosti, i sada se mogu preduzeti mere kojima se blokada u potpunosti otklanja.

U navedenom primeru individua postaje svesna svog negativnog ponašanja, nedostatka samopouzdanja, i odjednom počinje drugačije da sagledava stvari. Govori sebi: „Ono što se desilo mom ocu ne mora da se dogodi i meni. Zašto ne bih otvorio/otvorila cvečaru? Drugima uspeva. Prosto to moram da uradim. Čak i da ne uspe, naučiću mnogo iz tog iskustva.“

Naravno, proces neće biti toliko neposredan kao što je ovde izloženo, i dolaziće do zastoja i represija.

Ali rezultat posle uklanjanja blokade je: Ličnost može u potpunosti da koristi energiju Uzvišene ličnosti. Istovremeno, na raspolaganju je i sva ona energija koja se svakodnevno rasipala na održavanje negativne reakcije izbegavanja. Ličnost je dvostruko obogaćena.

C. EZOTERIČNI ASPEKTI

Za početak je potrebno reći da u vezi sa čovekom i cvetom postoje zanimljivi ezoterični koncepti.

Cvet je uvek bio simbol lepote i razvoja najviših sposobnosti. Primeri za to su ruže, koje koriste Rozenkrojerijani i Sufisti, i lotos od hiljadu latica u indijskoj filozofiji. Razlog se krije u tome što kada je čovek kročio na Zemlju da materijalizuje svoje fizičko telo, biljke su već bile usavršile svoju evoluciju. Stoga je energija koja je crpljena iz biljnog carstva, usavršena za njihov razvoj, umnogome zaslužna za strukturu čovečanstva.

Tibetanski gospodar Djival Kul je propovedao[7] da postoji direktna veza između ljudskog nesvesnog i biljnog carstva. Stoga, čovek je u mogućnosti da kontaktira esencijalnu prirodu svoje Uzvišene ličnosti na nesvesnom nivou, kroz prirodu biljaka, i na taj način ponovo uspostavi harmoniju sa sobom.

Ezoterična interpretacija načina funkcionisanja Bahovih esencija dalje objašnjava mnogo toga o čemu je Edvard Bah pisao u knjizi *Samoisceljenje*. Ovo, a i ono što sledi, zasnovano je na radu i iskustvu Joane Salajan, uz terminologiju Alis Bejli. Ona posmatra čoveka kao energetske polje sa sedam nivoa, koji utiču jedan na drugi i dopunjuju se. Jedini nivo koji se inače vidi golim okom jeste ljudsko telo, a svaki od njih je na različitoj energetskoj frekvenciji. Šest nivoa koji nisu vidljivi nazivaju se „aure“. Praktično sve okultne škole koriste ovaj koncept u nekoj formi.

Na prvom, ili eteričnom, nivou aure, energije se sakupljaju sa tačaka koje se nazivaju čakre. One su na različite načine povezane sa drugim nivoima energetskog polja, i rotiraju se na različitim frekvencijama koje se mogu percipirati u različitim bojama. Aura obuhvata sve nivoe svesti i iskustava koje poseduje Ličnost, a njome upravlja Uzvišena ličnost. Ovo predstavlja most na prikazanoj šemi na četvrtom, transpersonalnom, nivou koji se nalazi između smrtne Ličnosti i besmrtne duše, gde je Ličnost je samo jedan od vidova kojima se duša izražava.

Svrha života je u tome da Uzvišena ličnost realizuje namere duše kroz Ličnost. Prema ovoj interpretaciji, bolest je disharmonija koja se događa između različitih nivoa aure i Uzvišene ličnosti. Informativna šema ovog poremećaja se pokazuje na prvom, eteričnom, nivou koji prati vremenske zakone fizičkog tela, i mogu da prođu nedelje, mesece, čak i godine pre nego što se manifestuje u telu.

Određeni čulni ljudi mogu da primete takve promene u vidu senki, drugi ih primećuju kao disharmonične zrake. Ukoliko se ove disharmonije na eteričnom nivou poprave suptilnim metodama, neće doći do manifestacije u organizmu. U idealnim uslovima, zdravlje predstavlja savršenu harmoniju svih energetskih nivoa aure i Uzvišene ličnosti.

Ezoterični stav je da bolesti današnjice potiču, ne toliko sa mentalnog nivoa (pogrešan način razmišljanja i pogrešno protumačeni principi) koliko sa emotivnog, nivoa nesvesnih emocija i subjektivnih reakcija koje su ili blokirane ili prekomerno stimulisane.

Ovo remeti energetske talase, i otuda negativna stanja kao što su strah, ljubomora, ljutnja, nestrpljenje, briga i slično. To se isprva odražava na nervni sistem fizičkog tela, a zatim i na organe.

Danas se srećemo sa prekomernim stimulisanjem emotivnog nivoa, zbog konzumiranja svih vrsta droga, nikotina, alkohola, hašiša, zatim preteranog gledanja televizije, slušanja rok muzike i generalnog preplavlivanja informacijama.

Možete primetiti da je Edvard Bah bio dosledan i „progresivan“, jer je svoju terapiju usmeravao isključivo na negativne emocije.

Da li na ovom polju postoji još nešto što bi moglo da pomogne boljem razumevanju načina na koji Bahove kapi deluju?

Bah je rekao da cvetne esencije uspostavljaju direktan kontakt sa Uzvišenom ličnošću osobe, i stoga su aktivne na svim aspektima naše prirode, na svim nivoima aure. Aura nije podložna zakonima vremena i prostora po kojima telo funkcioniše, pa prvobitna bolest može biti izlečena i pre nego što se odrazi na telo. Ovo objašnjava zašto je Bah iznova i iznova isticao profilaktičku vrednost cvetnih esencija.

Bahove kapi stupaju u direktan kontakt sa Uzvišenom ličnošću čoveka. Stoga su kompatibilne sa praktično svim medikamentima i terapijama, kao i sa delovanjima potonjih na određene energetske nivoe tela. Bahove kapi deluju kao božanski impulsi koji utiču na sve energetske nivoe.

Dešava se da, kada osoba počne da koristi cvetne esencije, poneki izrazito osetljivi terapeuti mogu da vide ili osećaju povećanu aktivnost unutar čitave aure. Mnogi čulni pacijenti osećaju trenutnu reakciju u nekoj čakri, što povremeno biva praćeno i bojom. Drugi su, u probama na slepo[8], opisivali određene emotivne prizvuke na koje su kapi uticale svojom energijom.

Mora se naglasiti da su sve ovo, u najmanju ruku, zanimljive primedbe, ali su uvek potpuno subjektivne. Ne mogu se primenjivati u uopštenom smislu, iako se pojedini autori trude da to urade.

- [1] Sedam nosoda koje je Bah uveo postale su čvrsto utemeljen deo međunarodne homeopatske medicine
- [2] Detalji o životu Edvarda Baha mogu se pronaći u biografiji koju je napisala Nora Viks, *Medicinska otkrića doktora Edvarda Baha. (C.W.Daniel, 1940).*
- [3] Detaljno izloženo u njegovom glavnom delu od 52 strane, *Samoisceljenje. (C.W.Daniel, 1931.)*
- [4] "Pravednost bez ljubavi čini nas teškim. Vera bez ljubavi čini nas fanatičnim. Moć bez ljubavi čini nas brutalnim. Dužnost bez ljubavi čini nas mrzovoljnim. Urednost bez ljubavi čini nas sitničavim." Ovaj anonimni citat sve govori.
- [5] Anorexia nervosa koja se javlja u pubertetu bi mogla da posluži kao dobar primer. Bah bi smatrao da je pacijent rob sopstvenog tela, u ovom slučaju rob jake „pohlepne“ seksualne želje. Bolest sprečava realizaciju ovih želja, a recimo, odbijanje jela odlaže ili sprečava razvoj ženstvenosti.
- [6] Terapija muzikom i terapija bojama zasnovane su na istim principima.
- [7] Prema zabeleškama Alis Bejli
- [8] Osobe na kojima su vršene probe, kao i osobe koje su probe sprovodile, nisu znale vrstu kapi koja je korišćena u svakom pojedinačnom slučaju.